

22 sierpnia. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(2 Tes 1, 1-5. 11b-12) Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu, Ojcu naszym, i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

(2 Tes 1, 1-5. 11b-12)

Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu, Ojcu naszym, i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

Bracia, zawsze winniśmy Bogu za was dziękować, co jest rzeczą słuszną, bo wiara wasza bardzo wzrasta, a miłość wzajemna u każdego z was się pomnaża, i to tak, że my sami chlubimy się wami w Kościołach Bożych z powodu waszej cierpliwości i wiary we wszystkich waszych prześladowaniach i uciskach, które znosicie. Są one zapowiedzią sprawiedliwego sądu Boga; celem jego jest uznanie was za godnych królestwa Bożego, dla którego też cierpicie.

Oby Bóg nasz uczynił was godnymi swego wezwania i oby z mocą wypełnił w was wszelkie pragnienie dobra oraz działanie wiary. Aby w was zostało uwielbione imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa – a wy w Nim – za łaską Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

Psalm (Ps 96 (95), 1-2a. 2b-3. 4-5 (R.: por. 3))

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *

śpiewaj Panu, ziemię cała.

Śpiewajcie Panu, *

sławcie Jego imię.

Pośród narodów głoście chwałę Pana

Każdego dnia głoście Jego zbawienie. *

Głoście Jego chwałę wśród wszystkich narodów,

rozgłaszajcie Jego cuda *

pośród wszystkich ludów.

Pośród narodów głoście chwałę Pana

Wielki jest Pan, godzien wszelkiej chwały, *

budzi trwogę najwyższą, większą niż inni bogowie.

Bo wszyscy bogowie pogan są tylko ułudą, *

Pan zaś stworzył niebiosa.

Pośród narodów głoście chwałę Pana

Aklamacja (Por. J 10, 27)

Alleluja, alleluja, alleluja

Moje owce słuchają mego głosu,
Ja znam je, a one idą za Mną.

Alleluja, alleluja, alleluja

(Mt 23, 13-22)

Jezus przemówił tymi słowami:

«Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze obłudnicy, bo zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi. Wy sami nie wchodziście i nie pozwalacie wejść tym, którzy do niego idą.

Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze obłudnicy, bo przemierzacie morze i ziemię, żeby pozyskać jednego współwyznawcę. A gdy się nim stanie, czynicie go dwakroć bardziej winnym piekła niż wy sami.

Biada wam, przewodnicy ślepi, którzy mówicie: „Kto by przysięgł na przybytek, nic to nie znaczy; lecz kto by przysięgł na złoto przybytku, ten jest związany przysięgą”.

Głupi i ślepi! Cóż bowiem jest ważniejsze, złoto czy przybytek, który uświęca złoto? Dalej: „Kto by przysięgł na ołtarz, nic to nie znaczy; lecz kto by przysięgł na ofiarę, która jest na nim, ten jest związany przysięgą”. Ślepcy! Cóż bowiem jest ważniejsze, ofiara czy ołtarz, który uświęca ofiarę?

Kto więc przysięga na ołtarz, przysięga na niego i na wszystko, co na nim leży. A kto przysięga na przybytek, przysięga na niego i na Tego, który w nim mieszka. A kto przysięga na niebo, przysięga na tron Boży i na Tego, który na nim zasiada».

Komentarz:

W związku z dzisiejszą Ewangelią warto spojrzeć na Księgę Powtórnego Prawa (27 i 28). Niezwykle uroczyście i przejmująco brzmią wszystkie te błogosławieństwa i przekleństwa, którymi Bóg obwarował nadane ludowi Prawo. Również Syn Boży, kiedy przyniósł nam Nowe Przymierze, ogłosił związane z nim błogosławieństwa i przekleństwa.

Przypatrzmy się przykładowo paru przekleństwom z Księgi Powtórnego Prawa: „Przeklęty, kto gardzi swoim ojcem lub matką. A cały lud powie: „Amen”. Przeklęty, kto przesuwą miedzę swego bliźniego. A cały lud powie: „Amen”. Przeklęty, kto sprawia, że niewidomy błądzi na drodze. A cały lud powie: „Amen”„ (27,16–18).

Nie ulega wątpliwości, że celem tych przekleństw nie jest to, żeby jakichś ludzi potępić, ale żeby wszystkich ustrzec przed takimi złymi czynami. Taki sam jest cel owych „biada”, jakie Pan Jezus wypowiada przeciwko czynom i postawom przenikniętym duchem faryzeizmu.

„Biada wam, obłudnicy, którzy zamykacie królestwo Boże przed ludźmi: sami nie wchodzicie i nie pozwalacie innym tam wejść”. Chyba każdy z nas to czuje, że to „biada” Pana Jezusa skierowane jest przeciwko bylejakości naszego chrześcijaństwa. Bo jeżeli jesteśmy wyznawcami Chrystusa tylko z imienia, a naszym życiem i postępowaniem nie różnimy się od dzieci tego świata, to jest z nami dokładnie tak, jak to opisał Pan Jezus: sami nie wchodzimy do Królestwa Bożego i przez nasze złe świadectwo jeszcze innym przeszkadzamy tam wejść.

Zwrócę jeszcze uwagę, że cały ten fragment dotyczący przysięg jest pouczeniem, żeby nie mylić tego, co uświęca, z tym, co jest uświęcane. Gdyby to przełożyć na naszą mentalność, można by powiedzieć tak: To nie my uświęcamy Boga naszymi modlitwami, ale to Bóg uświęca nas, kiedy się modlimy. Jeśli zachowujemy Boże przykazania, nie zwiększamy w ten sposób władzy Boga nad światem, tylko sami się władzy kochającego nas Boga poddajemy. Jego władza nad światem jest nieskończona, niezależnie od tego, czy my się poddajemy, czy też przeciw niej się buntujemy.